

[Ole Vig Jensen]

dette tilfælde i EF, så synes jeg, det var en overvejelse værd. Men det kræver naturligvis en ændring af folketingets forretningsorden, og det er det, vi måske også i bredere sammenhæng kunne give os til at drøfte i udvalget for forretningsordenen.

Jeg har ellers ikke mange kommentarer ud over det, jeg allerede har sagt til de enkelte ordførere. Ministeren nævnte, at hvis vi benyttede os af denne fremgangsmåde, så kunne man forestille sig, at det kunne skabe usikkerhed omkring kompetencen imellem regering og markedsudvalg og folketing. Bevares, jeg synes ikke, det er uden bekymringer, man eventuelt tager fat på en ny procedure, men jeg mener, det ville være muligt at afgrænse det sådan, at vi klart vidste, hvad der var markedsudvalgets ansvar og kompetence, og hvad der eventuelt var folketingets. Vi har jo ikke lagt skjul på, at vi blot ønsker en bredere debat, der giver mulighed for den offentlighed, som er omtalt her af flere som et gode.

Jeg takker markedsudvalgets formand, hr. Arne Christiansen, for, at han har læst det radikale EF-program og set, at det altså er en sag, vi mener, og som brede kredse i det radikale venstre står bag. Det gør det naturligvis ikke mindre væsentligt at føre den frem her, og jeg forstår også, at der er mulighed for, at vi drøfter videre, hvordan vi skaffer bedre offentlighed omkring arbejdet.

Hr. Bjørn Poulsen var inde på spørgsmålet om, at de enkelte fagudvalg, ressortudvalgene, i højere grad blev draget ind i arbejdet i forbindelse med enkelt direktivforslag. Det er jeg i og for sig enig med ham i, men det behøver man ikke at koble på et forslag som vores, synes jeg; det er der jo mulighed for at gøre allerede i dag, og markedsudvalget gør det i visse sager, hvor – jeg tror, det blev nævnt – der er tale om komplicerede lovgivning, man oversender et direktivforslag til behandling i et fagudvalg. Det er nok muligt, at vi gør det i for ringe grad, og det er et af de steder, hvor vi måske kunne fremme en grundigere behandling.

Hr. Arne Melchior har jeg svaret.

Hr. Steen Folke, som også var klar til at støtte forslaget her, sagde, at der nok foregik – i visse situationer i hvert fald – en foreaegtig behandling af forslag og forordninger i markedsudvalget. Det er jeg ikke enig med ham i. Jeg synes, der foregår et seriøst stykke

arbejde, men der er jo ingen grund til at skjule, at under den form, hvori det foregår, kan det være vanskeligt – med den tid, der er til rådighed – at gå tilpas grundigt ind i problematikken, navnlig når der er komplicerede spørgsmål til behandling.

Som sagt håber jeg, at vi i udvalget kan få en god drøftelse af de problemer, der er rejst her. Skal vi nå frem til en løsning af en eller anden art, så er der ingen tvivl om, at vi må gøre os de nødvendige erfaringer og for fremtiden finde en form, hvorunder man kan fremme det, vi gerne har villet med dette forslag, bedst muligt.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Som ordføreren for forespørgerne sagde, er det, man stiler imod, en ændring af folketingets forretningsorden. Det vil igen sige, at det i første række er et spørgsmål om, hvordan folketinget ønsker forretningsgangen tilrettelagt.

Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen ønsker at have et så nært og så tillidsfuldt samarbejde med folketinget som overhovedet muligt. Efter vor mening sker det bedst gennem det eksisterende samarbejde, hvor markedsudvalget på folketingets vegne har kontakten og forhandlingerne med regeringen, og hvor regeringen henter sit mandat, når den skal ned og forhandle og vedtage beslutninger.

Jeg vil gerne over for forskellige, der har været inde på dette med oplæggene, sige, at regeringen er indstillet på at komme med så klare oplæg til markedsudvalget, som det nu kan formuleres. Regeringen ser ikke nogen interesse i, at der efterfølgende skal herske tvivl om, hvilket mandat det egentlig drejede sig om. Nu var nogle af bemærkningerne vel nok af en sådan art, at jeg vil gætte på, at lige meget hvor meget regeringen tydeliggør sit mandat, så vil den kritik komme under alle omstændigheder.

I øvrigt vil jeg, selv om jeg har sagt, at det efter min opfattelse først og fremmest er en sag, der har med folketinget og forretningsordenen at gøre, sige, at flere bemærkninger, bl.a. fra hr. Bjørn Poulsen og hr. Steen Folke, tyder på, at man ikke rigtig er klar over, hvor kompliceret forretningsgangen i virkeligheden er for mange af disse sager. Hvis jeg ikke hørte galt, tror jeg endog, hr. Bjørn